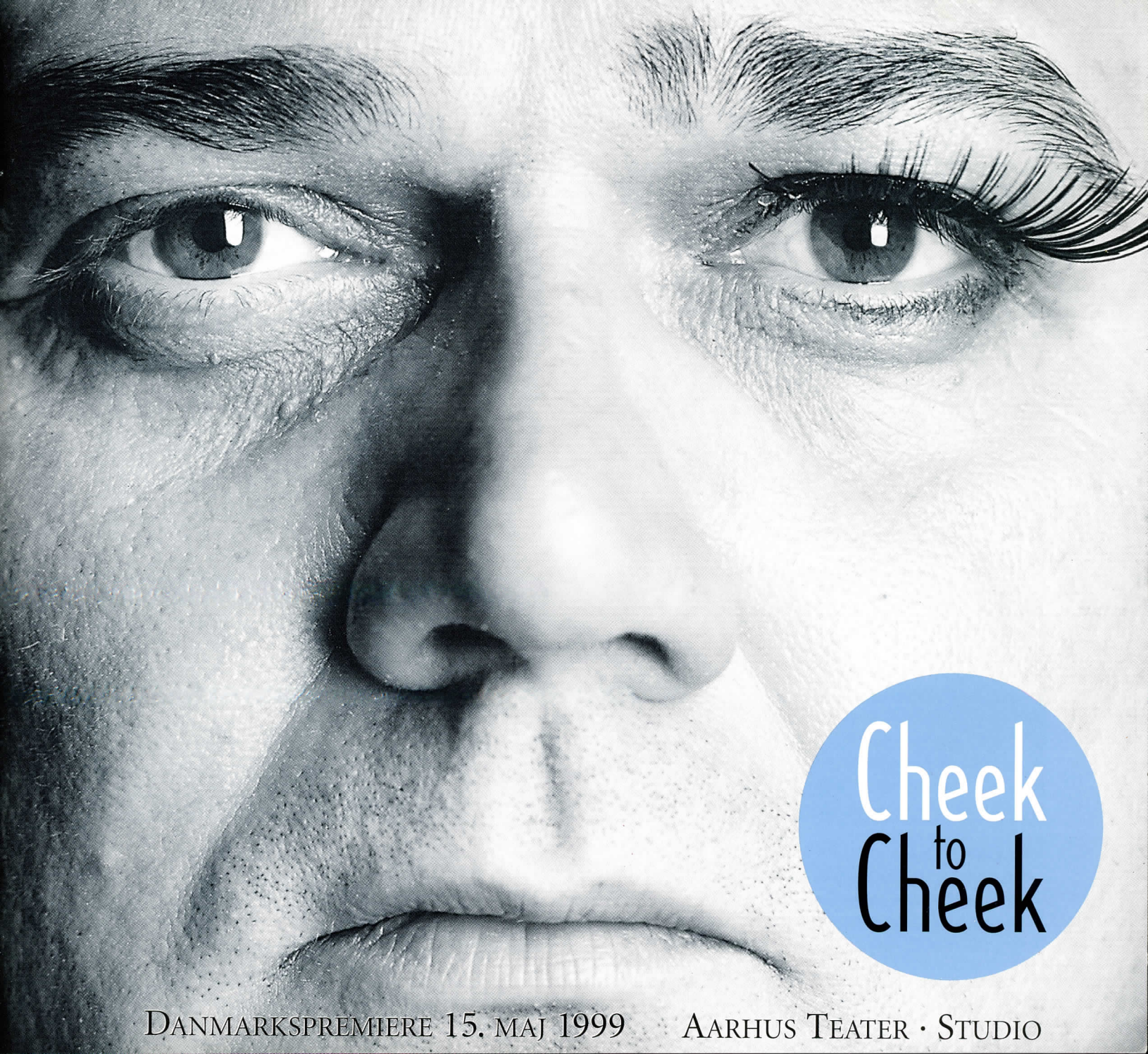

Cheek
to
Cheek

DANMARKSPREMIERE 15. MAJ 1999

AARHUS TEATER • STUDIO

– en tragikomisk
kinddans af
Jonas Gardell

- Forestillingsleder: Eva Søbye
- Suffli: Hanne W. Clausen
- Afvikling lys/lyd: Knud Jacobsen/Silja Rønnow
- Teatermaler: Anne-Marie Kjær
- Leder af snedkersalen: Kai Johansen
- Kostumiere: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi
- Kostumeassistent: Kirsten Thomsen
- Frisør: Britta Høxbro
- Rekvisitører: Viggo Bay, Steen Jonassen
- Urpremiere: Stockholms Stadsteater 6. marts 1992
- Teaterforlag: Nordiska Strakosch Teaterförlaget ApS
- Teknisk chef: Jens Ravn
- Dekorationschef: Jørn Walsøe
- Teatersekretær og Markedsføringschef: Leif Due
- Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

- Programredaktion:
Jørgen Heiner, Agnete Krogh og Leif Due
- Foto fra afsluttende prøver: Jan Jul
- Plakat & programlayout: Smidstrup Grafisk Bureau
- Tryk: C.C. Print 92 ApS

Iscenesættelse &

oversættelse ... Ina-Miriam Rosenbaum
Scenografi ... Karin Trille Høy
Koreografi ... Ann Crosset
Lysdesign ... Niels Emil Larsen
Lyddesign ... Kurt Bøje

Margrethe ... Merete Voldstedlund
Robert Ravn ... Kim Veisgaard
Edith ... Elsebeth Steentoft
Rita ... Anne-Vibeke Mogensen
Henrik ... Hother Bøndorff
Præst ... Martin Ringsmose
Eva og Gitte ... Lotte Munk
Lise og Ulla ... Rie Nørgaard
Gudrun ... Mette Kolding

Tak til Niels Søren Hansen (fanfare),
Morten Hauch-Fausbøll
og Jakob Rosenberg (speak)

Danmarkspremiere 15. maj 1999

Forestillingens varighed:
ca. 2 timer og 20 minutter inkl. pause

Sponsorer for Aarhus Teater

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Nykredit

Aarhus Teater er støttet af Århus Amt

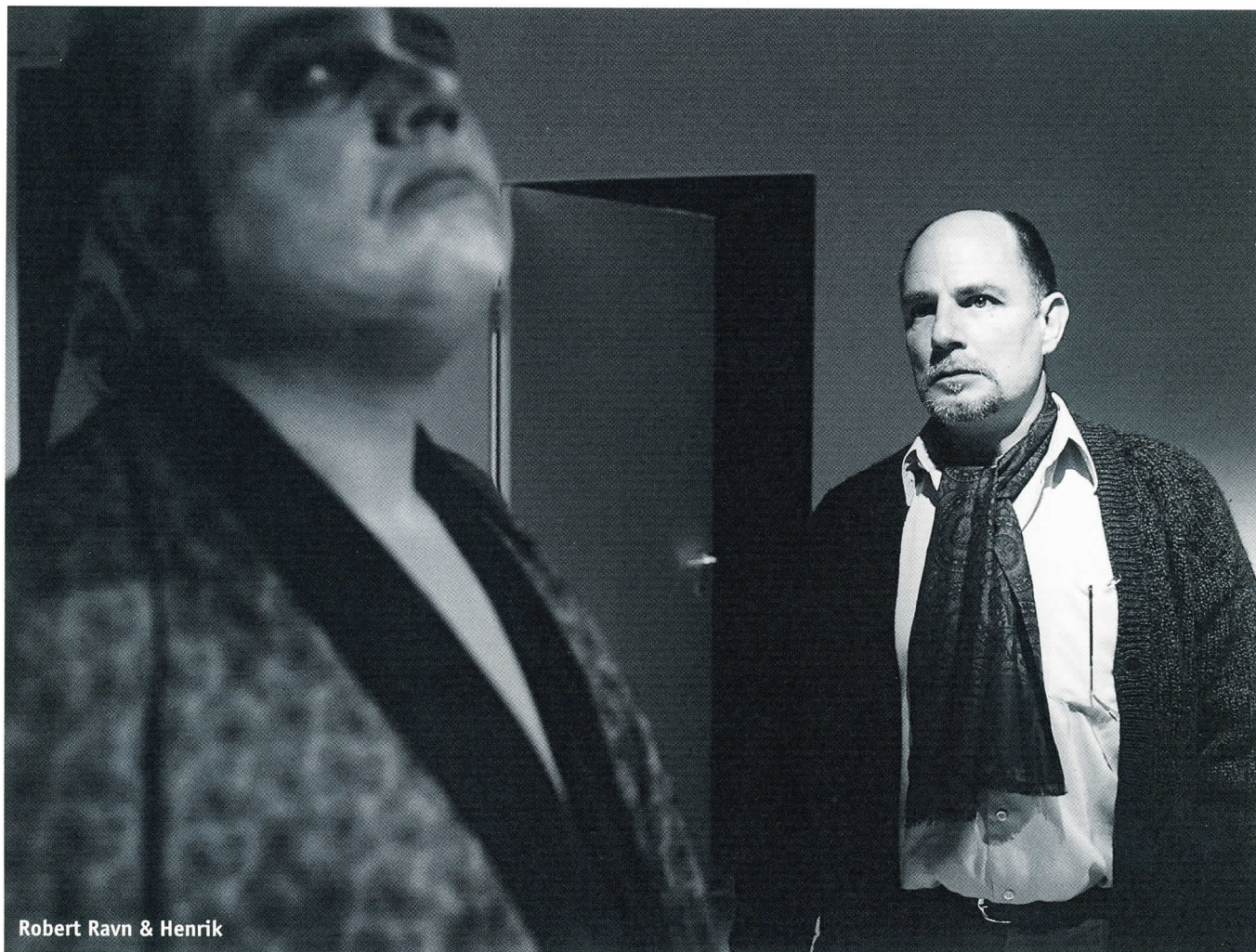

*Man gør sig til grin – man bli'r måske elsket
Så er det – det værd
Bliver man ikke elsket, står man der – og er til grin.
JONAS GARDELL, FRA EN KOMIKERS OPVÆKST*

Margrethe & Edith

"Ja, jeg vil ikke sige 'Hvad sagde jeg' – men altså hvad sagde jeg."

Robert Ravn & Henrik

"Engang imellem prøver jeg at forestille mig sorgen og det uhyggelige er at jeg ikke kan."

Ta mig
 Gör vad ni vill med mig
 Slå mig
 Älska ihjäl mig, gör det
 Min enda önskan är att
 ni ska vilja ha mig
 så ta mig
 Er helt och hållen
 Befall mig
 Jag vill tappa kontrollen
 åg mig
 Dyrka mig, älska mig, åtrå mig, döda mig
 Ta mig
 Vad väntar ni på
 Berör mig
 Få mig att gråta
 Se mig
 som ingen har sett mig förr

Kom till mig och jag skänker er tröst
 och jag lyssnar så bra
 Stanna kvar en kort sekund
 Låt mig tro en liten stund
 att det har betydelse
 att jag finns till

Kom, kom och ta mig
 Nu

Jonas Gardell

Jonas Gardell (1963)

– begyndte at optræde som stand-up-comedian allerede som 18-årig, og debuterede som romanforfatter i 1985. Gardell fortsatte med en række skuespil og romaner i de følgende år.

CHEEK TO CHEEK fra 1992 er blevet indspillet til svensk tv – iscenesat af forfatteren selv, ligesom Jonas Gardell har spillet i og instrueret adskillige af sine egne værker.

ROMANER

Passionsspelet, 1985
 Odjurets Tid, 1986
 Präriehundarna, 1987
 Vill gå hem, 1988
 Fru Björks öden och äventyr, 1990
 En komikers oppväxt, 1992 (En komikers opvækst, udgivet på forlaget Tiderne Skifter, 1993)
 Mormor gråter och andra texter, 1993
 Frestelsernas berg, 1995
 Så går en dag ifrån vårt liv och kommer aldrig åter, 1998

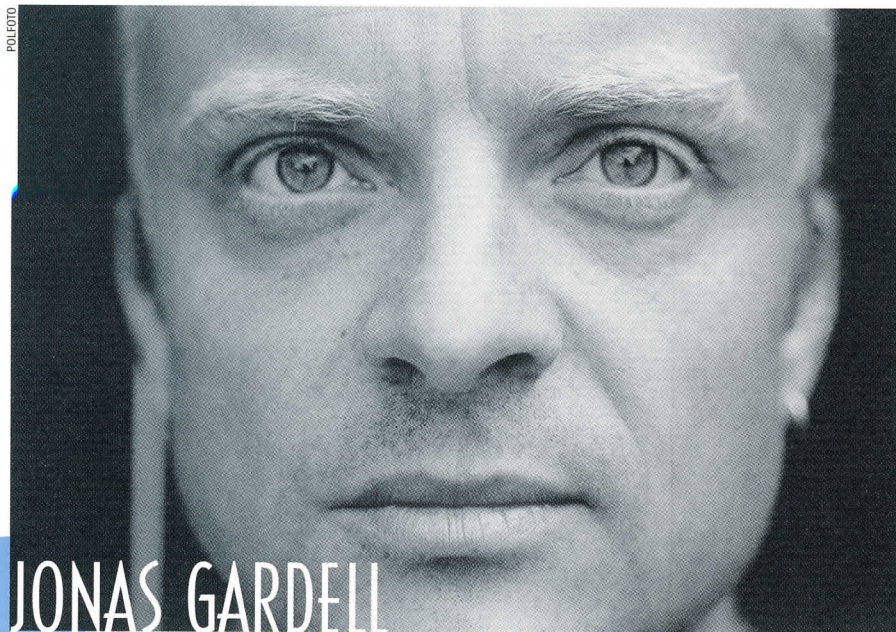
TEATERSTYKKER

Ömheden
 Lena och Percy präriehund
 Isbjörnarna (Isbjørnene opført på Teatret ved Sorte Hest, 1995)
 Cheek to Cheek (Aarhus Teater, 1999)
 En fulings berättelser (En grimians bekendelser, opført på Svalegangen, 1991)
 Good night, mr. Moon

Den tigande talar, digtsamling
 Pensionat Oskar, film
 Irma och Gerd, tv-serie

UDMÆRKELSER

Prix Futura for En komikers oppväxt
 3 guldbaggar for Pensionat Oskar
 Humanistpriset til Tage Danielssons minne, 1996
 Stora Svenska Talarpriset, 1998

Jonas Gardell er en hemmelig svensk helt. Ikke alle forstår hvorfor. Ethvert samfund skaber i forskellige perioder sine hemmelige helte, og de har ikke altid muskler. De elses i hemmelighed, mod alle odds, og kærligheden siger ofte noget interessant om samtidens hemmelige drømmere.

Jeg blev engang, for nogle år siden, spurgt hvem jeg som svensker anså for at være Danmarks ukronede hemmelige helt, den som man i sin mørke danske underbevidsthed anså som den typiske dansker. Jeg kom frem til en krydsning mellem Suzanne Brøgger, Simon Spies og Mogens Glistrup. Et så rart, gemytligt, føjeligt og rationelt land som Danmark vælger i sine hemmelige drømme sine helte efter en skjult selvopfattelse som ikke er sand, men relativt sand: selvopfattelsen af – ikke hvad man er, men hvad man ønsker at man burde eller kunne være.

Om Sverige?

I et af de utallige interviews Jonas Gardell har givet, har han – med karakteristisk slet skjult koketteri – sagt at "samfundet behøver jo psykopater som foregangsmænd, og det var ikke noget tilfælde at jeg og Tomas DiLeva blev folkekære på samme tid".

Gardell altså. Som dog ikke er psykopat men definitivt en romanforfatter som rammer tonen i det svenske 90'er samfund, og derfor er meget elsket. Ikke i første omgang som scenekunstner og skuespiller, men som forfatter. Den manisk grimasserende fyr på scenen fremsiger jo en roman, en tænkt eller allerede skrevet. Man glemmer ofte at hans mediefremtoning, eksponering, hans stand-up-turneér og alt det andet, faktisk bare er forlængelser af det han egentlig er: romanforfatter.

Ud af teksterne, oplæsningerne på mærkelige landlige biblioteker, voksede et kommunikerende.

For det er faktisk den bedste beskrivelse af Gardell jeg kan komme i tanke om: han er et kommunikerende menneske. Hans enestående kommunikation med publikum er jo så åbenlys fra en scene; den dækkes af provokationer som ikke er der, men som snarere fungerer som et bly skjold for den lille dreng som står deroppe og hæmningsløst trænger til at blive elsket, og blir' det, eftersom han oppefra denne veloplyste scene taler til os dernede. Men denne publikumskontakt voksede først, og afgørende, frem ud fra en romanforfatters tekster.

Uddrag fra artikel af Per Olov Enquist

Heaven, I'm in heaven · And my heart beats so that I can hardly speak · And I seem to find the happiness I seek

· And I seem to find the happiness I seek · When we're out together dancing cheek to cheek

Heaven, I'm in heaven · And my heart beats so that I can hardly speak

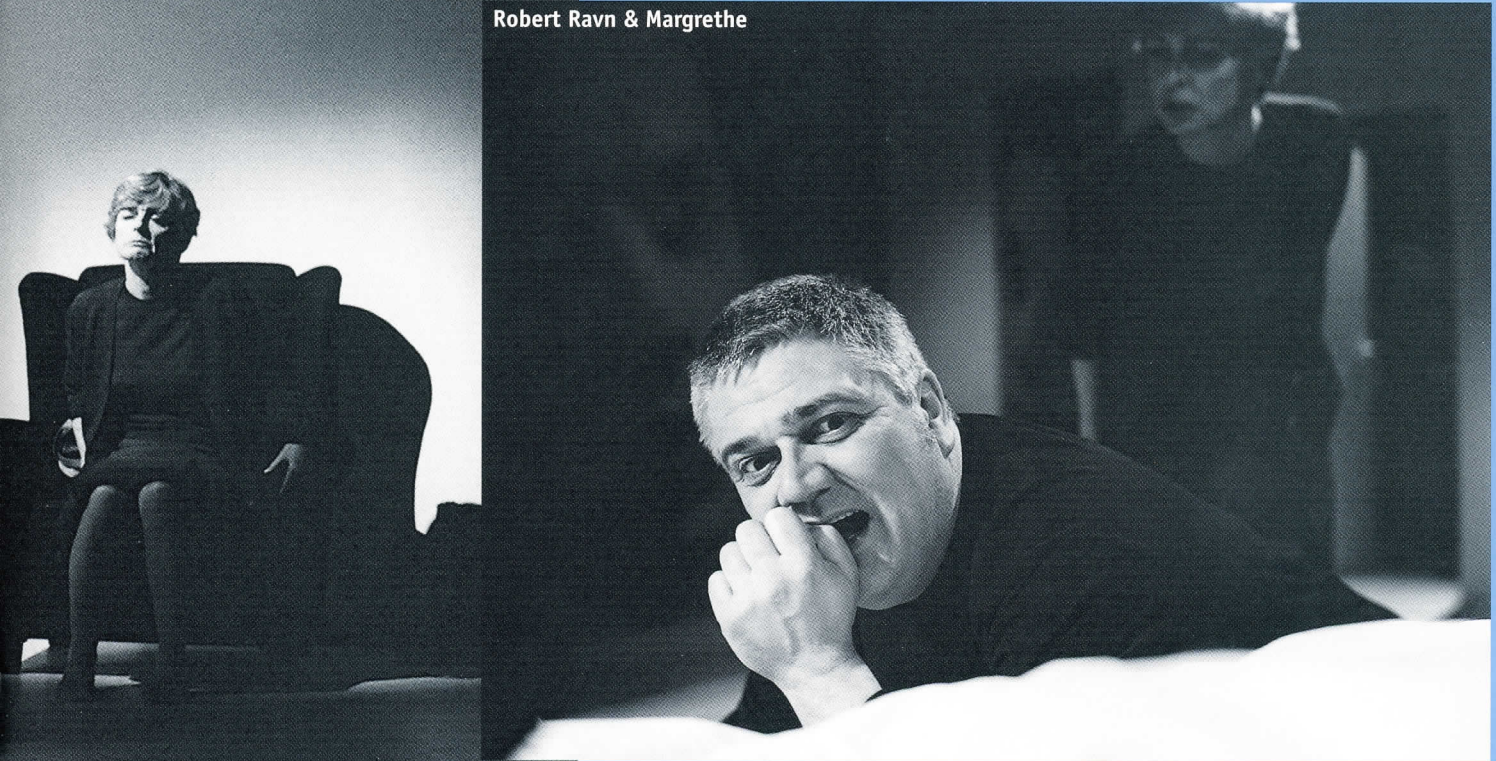
you will carry me through to

When we're out together dancing cheek to cheek

Oh I love to climb a mountain

- and reach the highest peak
- but it doesn't thrill me half as much
- as dancing cheek to cheek

Robert Ravn & Margrethe

Oh i love to go out fishing

- in a river or a creek
- but it doesn't thrill me half as much
- as dancing cheek to cheek

Dance with me I want my arms around you • the charm about

Robert Ravn & Henrik

"Jeg ville skabe et mesterværk – har jeg sagt det?"

Rita & Margrethe

"Ingen skal ha' medlidenhed med mig!!!!!"

Ina-Miriam Rosenbaum, instruktør

Ina-Miriam Rosenbaum (1959) er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 1979-82. Hun har i 17 år fungeret som freelanceskuespiller primært i København på små, større og store scener. På revy og cabaret-scener, og siden 1993 fungerer som fast instruktør og dramatiklærer på Det Kgl. Teaters opera-akademi.

Ina-Miriam Rosenbaum fik sin instruktørdebut på Hvidovre Teater i 1992 med *Swing Sisters*, fortsatte på Aalborg Teater med *A Day in the Death of Joe Egg* og Hvidovre Teater, *Først bli'r man jo født* samt den multikulturelle forestilling *Bag Masken* for Dansk Flygtningehjælp.

Ina-Miriam stiftede bekendtskab med Jonas Gardell og hans dramatik på Teatret ved Sorte Hest, hvor hun instruerede *Isbjørnene* i 1995 og genopførte den i en turnéversion på Det Danske Teater i 1997.

Hun har siden instrueret forfatteren Juliane Preisler's dramatikerdébut på Det Kgl. Teater *Vild Hverdag*, en forestilling som i efteråret 1999 genopføres på Det Kgl. Teater og sendes på turné rundt i landet. I foråret 2000 instruerer hun Danmarks-premierer på David Hares *Amys Verden* som produceres af Cole Porter-turneen.

Ina-Miriam Rosenbaum debutterer med aftenens forestilling som instruktør på Aarhus Teater.

Karin Trille Høy, scenograf

Karin Trille Høy (Trille) er uddannet dekoratør på "Den Permanente" i 1974, hvorefter hun blev gæstehospitant på DR tv-teaterafdelingen. Inden hun i 1979 startede på scenograflinien på Statens Teaterskole, gik turen over Kunsthøjskolen Holbæk Slot ladegård og Kunstakademiets arkitektskole.

Siden hun i 1983 debuterede med *Plyds og Plastic* på Gladsaxe Teater, er det blevet til omkring 40 scenografi- og kostumieropgaver for de fleste af landets teatre, Tivoli, Metronome Film samt flere svenske scener, senest *En verdensomsejling under bordet* på Cafeteatret, *Mojo* på Aalborg Teater, kostumer til *Mimi og Madammerne*, Nordisk Film, samt *Tut & Tone* for Nimbus Film. Hun har desuden designet en flyvende drage og forsidelay-out til ARTES sæsonbrochure samt design og koncept på Fortællerrummet på Lousiana.

Trille Høy besøgte første gang Aarhus Teater i 1996 med scenografi til *Hjælp – Staten betaler*. Trille Høy har tidligere arbejdet sammen med Ina-Miriam Rosenbaum om Gardell-opsætningen *Isbjørnene* på Teatret ved Sorte Hest og *Vild Hverdag* på det Kgl. Teater.

Eva, Lise & Gudrun

Lise, Margrethe, Eva & Gudrun

"Et sted deroppe i himlen sidder Gud og ved ikke engang at jeg eksisterer – jeg tilhører hans masseproduktion."

Lise, Eva, Gudrun & præst

IKAROS OG HANS HISTORIE

IKAROS var græsk hero – eller helt – som ved hjælp af kunstfærdige vinger flygtede sammen med sin far DAIDALOS fra fangenskab i LABYRINTHOS.

DAIDALOS – græsk kunstner, bygmester i Athen og opfinder af kunsthåndværket – havde for Kong Minos konstrueret LABYRINTHOS: den store og uoverskuelige bygning med de mange slyngede gange i Knossos på Kreta. Et bygnings-

værk som skulle huse den menneskeædende og tyreligende MINOTAUROS.

Men fordi DAIDALOS havde rådet Kong Minos' datter ARIADNE til at give sin elskede THESEUS et garnnøgle, så han kunne finde ud af labyrinten igen efter drabet på uhyret, blev DAIDALOS og sønnen IKAROS taget til fange.

Ved hjælp af vinger som DAIDALOS fremstillede af fjer og voks, lykkedes det far og søn at flygte ud i friheden. Kun DAIDALOS overle-

vede og nåede i god behold til Sicilien, mens IKAROS døde, da han i sin ungdommelige og overmodige kamp for friheden begik HYBRIS ved at komme så nær solen, at vokset på vingerne smeltede, og han selv styrtede ned i det, efter ham, opkaldte Ikariske hav.

Historien om den mytiske helt, der stræber efter det uopnåelige og omkommer, skulle blive et gennemgående tema i mytologien og kunsten, i kulturhistorien og i dybdepsykologien.

Margrethe & Robert Ravn

"Jeg kysser ikke. Du ved hvordan jeg har det med en gammel tunge i min mund."